

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Миколаївській області
Слідчий відділ
вул. Спаська, 40, м. Миколаїв, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_myk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001639

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри

місто Миколаїв

03 червня 2024 року

Слідчий слідчого відділу Управління СБ України в Миколаївській області старший лейтенант юстиції Савицький Дмитро Вікторович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудового розслідування 16.03.2023 року за № 22023150000000182, за фактом вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 110, ч. 3 ст. 436-2, ч. 2 ст. 111-1 та ч. 6 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до вимог ст.ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Дворецькому Андрію Анатолійовичу, 24.04.1981 року народження, громадянину України, уродженцю м. Миколаєва, зареєстрованого та проживаючого за останньою відомою адресою: м. Миколаїв, вул. Казарського, буд. 8, кв. 115, документованого паспортом громадянина України серії ЕР 016867, виданий Ленінським РВ ММУ УМВС України в Миколаївській області, РНОКПП - 2969901792, -

про те, що він підозрюється:

- у розповсюдженні матеріалів із закликами до вчинення умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 110 КК України;

- у виготовленні та поширенні матеріалів, у яких міститься виправдовування збройної агресії РФ проти України, а також глорифікація осіб, що здійснюють збройну агресію проти України вчиненому з використанням засобів масової інформації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України;

- у добровільному зайнятті громадянином України посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (проступку), передбаченого ч. 2 ст. 111-1 КК України;

- у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором, спрямованої на підтримку держави-агресора, за відсутності ознак державної зради, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 110 КК України, у вчиненні якого підозрюється Дворецький А.А.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська Федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, установлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від

5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До

складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення Російською Федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Дворецькому А.А.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «Республікою Крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим», а також Постанову 1748-6/14 «Про правонаступництво Республіки Крим», за якою вищим органом влади «Республіки Крим» є «Державна рада Республіки Крим».

18 березня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» підписала «Договір» між РФ та «Республікою Крим» про прийняття до РФ «Республіки Крим» та утворення у складі РФ нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду РФ визнаний таким, що відповідає Конституції РФ, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума РФ, а 21 березня 2014 року - Рада Федерації Федеральних Зборів РФ, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий Закон РФ № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти. «Республіка Крим» вважається прийнятою до РФ з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону РФ № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» прийняла «Конституцію Республіки Крим» як суб'єкта РФ.

На далі, продовжуючи підривну діяльність проти України, РФ утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади РФ, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку РФ.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії Російської Федерації, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку РФ на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема милітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018

року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку РФ внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України Російської Федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року Російською Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому Збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Зеленського В.О. №64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №2119-IX продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався та діє по теперішній час.

Так, не пізніше 01.06.2023 (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено) у громадянина України Дворецького Андрія Анатолійовича, 24.04.1981 року народження, виник умисел на розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Незважаючи на вищевказані зобов'язання по неухильному додержанню Конституції та законів України, Дворецький А.А., будучи громадянином України, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України та проведення у зв'язку з цим з боку РФ підривної діяльності проти України, з метою завдання шкоди основам національної безпеки України, свідомо вчиняв дії щодо розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення дій направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Разом з тим, діючи з вищевказаним умислом 01.06.2023 року, о 14 годині 57 хвилин, Дворецький А.А., перебуваючи у невстановленому в ході досудового розслідування місці, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, достовірно володіючи інформацією, що з 24 лютого 2022 року

російською федерацією, а саме підрозділами Збройних Сил та інших військових формувань РФ, здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна та розуміючи, що вчиняються дії, направлені на зміну меж території України в порушення порядку встановленого Конституцією України, діючи умисно та усвідомлюючи злочинність своїх дій, використовуючи телеграм канал під назвою «Позывной ЁЖ» (<https://t.me/otlatnikadoratnika>) в месенджері для швидкого обміну повідомленнями «Telegram», до якого входило 381 підписників, розмістив у ньому повідомлення з наступним текстом:

Существование государства «Украина» в нынешнем виде – непрерывная угроза России и Белоруссии.

Первоочередной целью СВО на данный момент является освобождение временно оккупированных территорий новых регионов Российской Федерации от войск противника и обеспечение их безопасности существования.

Для достижения этих задач потребуется создание «зоны безопасности» во избежание обстрелов, а следовательно выход, как минимум, на берега Днепра по всей его длине.

Ранее мы давали раскладку по дистанциям стрельбы основной номенклатуры дальнобойного вооружения ВСУ применительно к тому, насколько необходимо отодвинуть фронт, чтобы прекратить обстрелы Донецкой агломерации.

Сегодня, мы приведем аналогичную аналитику при потенциальной заморозки линии фронта по реке Днепр.

Черная линия на карте представляет собой дистанцию огня РСЗО «HIMARS» (с дальнобойными боеприпасами) и крылатых ракет «Storm Shadow» которые могут быть запущены ВСУ с правого берега Днепра на дальность до 300 км.

Розовая линия – Оперативно-тактический ракетный комплекс «Точка-У» дальностью 120 км.

Синяя линия – РСЗО «Смерч» дальностью до 90 км.

Красная линия – РСЗО «Ураган», «Град» и американские гаубицы «M-777» дальностью 36-40 км.

На фоне заявления губернатора Белгородской области Гладкова о необходимости освобождения Харькова и Харьковской области для предотвращения обстрелов и гибели мирных жителей в Белгородской, констатируем факт того, что этих мер будет недостаточно.

В равной степени недостаточно остановиться на Днепре – необходимо освободить всю Украину. Иначе все прифронтовые территории будут жить в условиях перманентной войны как уже 9 лет живет Донбасс.», в тексті якого наявний заклик, до позбавлення України Збройних сил України задля забезпечення безпечного існування так званих «нових регіонів російської федерації», тобто частини території України, яка, на думку автора, входить до складу російської федерації, що може призвести до зміни меж території, державного кордону України.

Таким чином, громадянин України Дворецький А.А., за викладених вище обставин обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення з правовою кваліфікацією за ч. 1 ст. 110 КК України, а саме у розповсюдженні матеріалів із закликами до вчинення умисних дій з

метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України, у вчиненні якого підозрюється Дворецький А.А.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з цим документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали понад 68 держав світу, серед яких і Російська Федерація (далі - РФ).

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської

Федерації від 2 березня 1999 року № 42–ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: АР Крим, області, зокрема Донецька та Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про основи національної безпеки України» - інформаційною безпекою є, зокрема, захищеність України від намагань маніпулювати суспільною свідомістю, у тому числі шляхом поширення недостовірної, неповної або упередженої інформації.

Стаття 8 Закону України «Про основи національної безпеки України» зазначає, що з урахуванням геополітичної і внутрішньої обстановки в Україні діяльність усіх державних органів має бути зосереджена, зокрема на прогнозуванні, своєчасному виявленні, попередженні і нейтралізації зовнішніх і внутрішніх загроз національній безпеці, збереження соціально-політичної стабільності суспільства та зміцнення позицій України у світі. Основним

напрямом державної політики з питань національної безпеки України в інформаційній сфері є, крім іншого, забезпечення інформаційного суверенітету України.

20 лютого 2014 року, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, усупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, статей 2, 3 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, а також всупереч вимогам частини 4 статті 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та декларацій, затверджених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, статей 1, 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, статей 1, 2, 68 Конституції України, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, представниками влади РФ і службовими особами ЗС РФ розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 № 1207-VII констатовано, що тимчасова окупація території України розпочалася 20 лютого 2014 року.

Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18 січня 2018 року № 2268-VIII визначено, що збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності; Російська Федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи та

структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України (далі по тексту РНБО) від 14 вересня 2020 року “Про Стратегію національної безпеки України”, затвердженої Указом Президента України № 392/2020 від 14 вересня 2020 року - Для відновлення свого впливу в Україні Російська Федерація, продовжуючи гібридну війну, системно застосовує політичні, економічні, інформаційно-психологічні, кібер- і воєнні засоби; посилюються угруповання збройних сил Російської Федерації та їх наступальний потенціал, регулярно проводяться масштабні військові навчання поблизу державного кордону України, що свідчить про збереження загрози військового вторгнення; зростає мілітаризація територій тимчасово окупованої Автономної Республіки Крим та міста Севастополя; зберігається загроза з боку Російської Федерації вільному судноплавству у Чорному та Азовському морях, Керченській протоці. Спеціальні служби іноземних держав, насамперед Російської Федерації, продовжують розвідувально-підривною діяльністю проти України, намагаються підживлювати сепаратистські настрої, використовують організовані злочинні угруповання і корумпованих посадових осіб, прагнуть зміцнити інфраструктуру впливу. Деструктивна пропаганда як зовні, так і всередині України, використовуючи суспільні протиріччя, розпалює ворожнечу, провокує конфлікти, підриває суспільну єдність. Державний суверенітет, територіальна цілісність, демократичний конституційний лад та інші життєво важливі національні інтереси мають бути захищені також від невоєнних загроз з боку Російської Федерації та інших держав, зокрема спроб спровокувати внутрішні конфлікти.

21 лютого 2022 року, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою, Російською Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

У період до приблизно 05 години 00 хвилин 24 лютого 2022 року Президент Російської Федерації Володимир Путін, а також інші невстановлені представники військово-політичного керівництва РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24 лютого 2022 року о 5 годині Президентом Російської Федерації Володимиром Путіним оголошено рішення розпочати військову операцію в Україні, у зв'язку з чим на виконання вищевказаного наказу, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади РФ, її Збройних Сил, спецслужб та інших осіб, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України Київської, Чернігівської,

Сумської, Харківської, Луганської, Донецької та інших областей, в тому числі вийшовши за межі адміністративних кордонів Херсонської, Миколаївської, Запорізької областей, та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, а також окупували частин вказаної території України, чим змінили межі її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що частково продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом Президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

Рішенням Верховної ради України відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 3314 «Визначення агресії» від 14 грудня 1974 року Російська Федерація визнана державою-агресором, яка здійснює збройну агресію проти України, розв'язала і веде повномасштабну агресивну війну проти України та Українського народу з порушенням норм міжнародного права, вчиняючи злочини проти людства.

Як встановлено, планування, фінансування та реалізація Російською Федерацією агресивної війни та агресивних воєнних дій проти України, проведення розвідувальної та підривної діяльності на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, організовується, спрямовується, здійснюється силами, насамперед, ЗС РФ, Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації, Федеральної служби безпеки Російської Федерації, найманців, а також осіб, залучених до співробітництва на конфіденційній (негласній) основі, у тому числі громадян України.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Зеленського В.О. №64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №2119-ІХ продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався та діє по теперішній час.

Так, не пізніше 22.06.2023 (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено) у громадянина України Дворецького Андрія Анатолійовича, 24.04.1981 року народження, виник умисел на виготовлення та поширення матеріалів, у яких міститься виправдовування збройної агресії рф проти України, а також глорифікація осіб, що здійснюють збройну агресію на території України з використанням засобів масової інформації. Маючи проросійсько-налаштовану позицію, сформовану в умовах швидкого розвитку інформаційного суспільства в Україні та глобального інформаційного простору, використання інформаційно-телекомунікаційних технологій у всіх сферах

життя, де особливо значення набувають проблеми інформаційної безпеки, як складової державної безпеки України, усвідомлюючи, що російська федерація з 2014 року вчиняє проти України акт збройної агресії та маючи на меті виправдати вказані злочинні дії російської федерації та її військового, політичного керівництва, бажаючи настання наслідків збройної агресії російської федерації проти України, які полягали б в окупації території України та ліквідації її суверенітету, свідомо вчинив дії щодо виготовлення та поширення матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України з використанням засобів масової інформації.

Діючи з вищевказаним умислом, 22.06.2023, о 10:28 Дворецкий А.А., діючи умисно, перебуваючи у невстановленому на даний час місці, виготовив (здійснив відеозапис) та опублікував на своєму власному публічному телеграм каналі (до якого входило 381 підписників), у соціально-орієнтовній мережі «Telegram» під назвою «Позывной Еж» (<https://t.me/otlatnikadoratnika>), відеозапис під назвою «Начальник отдела внутренней политики ВГА Снигиревского района Андрей Дворецкий: «После воссоединения Херсонской области с Россией мы вновь, не боясь осуждения и преследования со стороны нацистов, можем чтить память тех, кто остался навсегда на полях сражений» (мовою оригіналу), з наступним змістом:

«22 июня 1941 года – одна из самых трагических дат в истории нашей страны. В этот день началась великая отечественная война. Освободительная война народов СССР против нацисткой Германии. Ставшая частью не менее страшной Второй мировой войны. После воссоединения Херсонской области с Россией мы вновь можем, не боясь осуждения и преследований, чтить память как а тех, кто с оружием в руках погиб на полях сражений защищая отечество, так и чтить тех кто выжил но оставил на войне молодость, здоровье, жизнь близких и друзей. Мы просто обязаны не только не забывать, а той страшной войне но и передавать эту память своим детям. Каждый херсонец, каждый россиянин обязан заглянуть в прошлое и найти в нём ориентир для настоящего, для мыслей, решений и поступков чтобы быть достойным сыном или дочерью великого народа. Народ, не знающий своего прошлого, не имеет будущего. И ярчайший тому пример происходящее на Украине. Планомерно, на протяжении десятилетий на Украине переписывалась история. Истинный, здоровый патриотизм подменялся нынешней извращенной украинской идеей, стоящей в одном ряду с нацизмом. Наши военные сегодня защищают национальные интересы, свободу, суверенитет, целостность России. Они держат равнение на ветеранов великой отечественной войны. Продолжая лучшие традиции боевого братства – честь и отваги. Сегодня, также как и 82 года назад, плечом к плечу на полях сражений бьются чеченцы и ингуши, дагестанцы и якуты, узбеки и казахи, украинцы по рождению но русские по духу и всех их объединяет любовь к своей большой родине – России. Мы россияне, помним подвиг наших предков и гордимся нынешними защитниками отечества, защитниками России», в якому містяться ознаки виправдовування тимчасової окупації частини території України, виправдовування збройної агресії рф проти України та глорифікації осіб, які здійснювали збройну агресію рф проти України.

Разом з тим, продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел спрямований на виправдовування злочинних дій російської федерації та її військового, політичного керівництва, бажаючи настання наслідків збройної агресії російської федерації проти України, які полягали б в окупації території України та ліквідації її суверенітету, 24.06.2023 року, о 17:01, Дворецький А.А., виготовив (здійснив відеозапис) та опублікував на своєму власному публічному телеграм каналі (до якого входило 381 підписників), у соціально-орієнтовній мережі «Telegram» під назвою «Позывной Еж» (<https://t.me/otlatnikadoratnika>) відеозапис під назвою «Андрей Дворецкий, начальник отдела внутренней политики ВГА Снигиревского округа, призвал поддержать нашего Президента. «Нам сейчас, как никогда, нужно сплотиться и идти к победе вместе», - уверен он.» (мовою оригіналу), з наступним змістом:

-«россия ведёт тяжелейшую борьбу за своё будущее, выживание страны и народа. В этой битве, можно победить только сообща. В истории россии уже были подобные ситуации. Вспомните хотя-бы события 1917 года, чем это закончилось мы все помним. Той россии, которая вступила в Первую мировую войну не стало и во многом этому способствовали февральские события, именно они привели к гражданской войне. Не в коей мере не хочу умолять героизм бойцов чвк «вагнер» но вооруженный мятеж во время военных действий это не допустимо. Мы не имеем морального права, допустить раскола в обществе. Нам сейчас как никогда нужно сплотиться и идти к победе вместе. В создавшиеся ситуации могу сказать лишь одно, я поддерживаю президента, вооруженный мятеж это измена и предательство родины. Может быть только один выбор, быть с народом и главнокомандующим», в якому містяться ознаки виправдовування збройної агресії рф проти України.

Правова кваліфікація:

На підставі викладених фактичних обставин вчинення кримінального правопорушення Дворецький А.А. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення з правовою кваліфікацією за ч. 3 ст. 436-2 КК України, а саме у виготовленні та поширенні матеріалів, у яких міститься виправдовування збройної агресії рф проти України, а також глорифікація осіб, що здійснюють збройну агресію проти України вчиненому з використанням засобів масової інформації.

Фактичні обставини кримінального правопорушення (проступку), передбаченого ч. 2 ст. 111-1 КК України, у вчиненні якого підозрюється Дворецький А.А.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною та незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаагськими конвенціями 1907 року, IV Женевськими конвенціями 1949 року, а також усупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, Договору про дружбу, співробітництво та партнерство між Україною та російською федерацією 1997

року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Діючи в порушення норм міжнародного гуманітарного права, президент російської федерації володимир путін, а також інші невстановлені на даний час досудовим розслідуванням представники влади російської федерації, всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН та Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), підготували та розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт підрозділів зс рф на території України.

Відповідно до статті 1 Резолюції 3314 Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року (далі – Резолюція 3314) – «Використання збройної сили державою першою в порушення Устава є *prima facie* свідченням акту агресії».

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії російської федерації проти України підпадають під пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії російської федерації проти України.

Збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України.

Беручи до уваги, що російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №2119-IX продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався та діє по теперішній час.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській, Миколаївській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі м. Снігурівка (Снігурівська міська територіальна громада) Баштанського району Миколаївської області.

Починаючи з 24 лютого 2022 року збройні формування російської федерації вторглися на територію Снігурівської міської територіальної громади, Баштанського району, Миколаївської області та встановили контроль над нею, у тому числі через створені окупаційні адміністрації.

Тобто, відповідно до ст. 42 Гаазького положення від 18.10.1907 року, у період з 19.03.2022 по 10.11.2022 територія Снігурівської міської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області вважалася окупованою, оскільки фактично перебувала під владою збройних сил російської федерації.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон №1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Відповідно до п. 6 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російської федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації,

підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг;

Згідно з п. 7 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», тимчасово окупована російської федерації територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Починаючи з 19.03.2022 територія міста Снігурівка Баштанського району Миколаївської області була тимчасово окупована невстановленими особами із числа військовослужбовців збройних сил російської федерації, у зв'язку з чим, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 27 травня 2022 року» (в редакції наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 17.10.2022 року № 233) Снігурівську міську територіальну громаду віднесено до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Зокрема, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 19.03.2022 військовослужбовці збройних сил російської федерації силовим способом з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно захопили та фактично здійснили окупацію території м. Снігурівка Миколаївської області шляхом зосередження навколо м. Снігурівка, збройних підрозділів російської федерації та встановлення контрольно-пропускного режиму в'їзду та виїзду з міста, яка тривала до звільнення вказаної території підрозділами Збройних сил України, а саме до 11.11.2022.

Після окупації вказаного населеного пункту України представниками збройних формувань російської федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

При цьому, влітку 2022 року (точного часу органом досудового розслідування не встановлено), представниками збройних формувань російської федерації всупереч законного порядку установленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Снігурівської міської територіальної

громади Миколаївської області цілеспрямовано було створено підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію - яка отримала назву «Военно-гражданская администрация Снигеревского района Херсонской области» (далі – ВЦА Снігурівського району), в яку входили органи і структури, в тому числі організації, підприємства та установи, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Як встановлено, ВЦА Снігурівського району діяла на підставі «Временного положения о Военно-гражданской администрации Снигеревского района Херсонской области» (мовою оригіналу, далі - Положення), затвердженого «Указом Главы Военно-гражданской администрации Херсонской области от 09.08.2022 №333-р» (мовою оригіналу), відповідно до якого здійснювала наступні повноваження на тимчасово окупованій території Снігурівської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, а саме:

- організація безпеки життєдіяльності на території, яка знаходиться в зоні відповідальності; встановлення охорони важливих об'єктів економіки, забезпечення життєдіяльності населення;
- організація військового супроводження гуманітарних конвоїв та комерційних поставок по території, яка знаходиться в зоні відповідальності;
- протидія диверсійним проявам та терористичним атакам на території, яка знаходиться в зоні відповідальності;
- формування та надання на затвердження Військово-цивільній адміністрації Херсонської області місцевого бюджету, внесення до Військово-цивільної адміністрації Херсонської області пропозицій щодо змін місцевого бюджету, забезпечення його виконання;
- організація пенсійного забезпечення і соціального захисту населення;
- управління закладами освіти, охорони здоров'я, культури, фізичної культури та спорту, оздоровчими закладами, що належать територіальним громадам або переданих ним, молодіжними, підлітковими закладами по місцю мешкання, організація їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення;
- управління об'єктами житлово-комунального господарства, побутового, торгівельного обслуговування, транспорту та зв'язку, які знаходяться в комунальній власності відповідних територіальних громад, забезпечення їх належного утримання та ефективної експлуатації, необхідного рівня та якості послуг, які надаються населенню;
- забезпечення роботи комунальної аварійно-рятувальної служби, здійснення заходів щодо матеріально-технічного забезпечення діяльності комунальних аварійно-рятувальних служб;
- організація протидії пропаганди ворога, проведення роз'яснювальної роботи серед населення;
- формування підрозділів народної міліції;
- забезпечення роботи підприємств на території, яка знаходиться в зоні відповідальності, організація поставок сировини та реалізації готової продукції;
- інші повноваження з питань, що віднесені до вирішення органів місцевої влади.

Зокрема, починаючи з серпня 2022 року (точного часу органом досудового розслідування не встановлено, однак не раніше 09.08.2022), т.зв. «Голова ВЦА Снігурівського району» - громадянин України Барбашов Ю.В. (обвинувальний акт щодо якого розглядається судом по суті) розпочав здійснювати пошук осіб, які б надали згоду на співпрацю із ними, в тому числі на виконання відповідних функцій та обов'язків співробітників окупаційної адміністрації, у зв'язку з чим, серед інших, у невстановлений органом досудового розслідування час, але не раніше 09 серпня 2022 року, запропонував Дворецькому А.А. зайняти посаду т.зв. «начальника відділу внутрішньої та зовнішньої політики» ВЦА Снігурівського району.

Згідно статті 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і обов'язки, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які були і є загальновідомим фактом, Дворецький А.А., будучи достеменно проінформованим та розуміючи факт захоплення вказаного населеного пункту збройними силами РФ, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаним про те, що Миколаївська область є невід'ємною складовою частиною України, порядок утворення органів виконавчої влади регулюється виключно Конституцією України та законами України, не пізніше 03 жовтня 2022 року (більш точну дату та час в ході досудового розслідування не встановлено) перебуваючи на території м. Снігурівка Баштанського району Миколаївської області (більш конкретне місце досудовим розслідуванням не встановлено), діючи в інтересах та на користь російської федерації, достовірно усвідомлюючи та передбачаючи невідворотне настання суспільно небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, добровільно погодився на пропозицію Барбашова Ю.В., подав до приміщення «ВЦА Снігурівського району», розташованого за адресою: Миколаївська область, м. Снігурівка, провулок Шкільний, буд. 14, відповідну заяву та зайняв вищевказану посаду т.зв. «начальника відділу внутрішньої та зовнішньої політики ВЦА Снігурівського району».

В подальшому, у період не пізніше з 03 жовтня 2022 року по листопад 2022 року (точного періоду органом досудового розслідування не встановлено, однак не довше ніж до 11.11.2022) Дворецький А.А., добровільно займаючи посаду т.зв. «начальника відділу внутрішньої та зовнішньої політики ВЦА Снігурівського району», реалізуючи прямий умисел, діючи з метою виконання покладених на нього представниками окупаційної влади повноважень, достовірно розуміючи, що на території м. Снігурівка Баштанського району Миколаївської області діє окупаційний режим, введений у зв'язку із захопленням військовослужбовцями та представникам збройних сил російської федерації території та державної влади у вказаному населеному пункті, всупереч передбаченого Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» порядку, здійснював функції щодо забезпечення інформаційної діяльності окупаційної адміністрації, а саме: підготовку і створення

інформаційного контенту з висвітлення в проросійських засобах масової інформації заходів (зборів, мітингів, тощо) щодо підтримки дій та рішень держави-агресора рф на встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, в т.ч. і частини Миколаївської області.

Таким чином, громадянин України Дворецький А.А., за викладених вище обставин обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального проступку, передбаченого ч. 2 ст. 111-1 КК України - колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або фінансово-господарських функцій, в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України, у вчиненні якого підозрюється Дворецький А.А.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною та незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаагськими конвенціями 1907 року, IV Женевськими конвенціями 1949 року, а також усупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, Договору про дружбу, співробітництво та партнерство між Україною та російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Діючи в порушення норм міжнародного гуманітарного права, президент російської федерації володимир путін, а також інші невстановлені на даний час досудовим розслідуванням представники влади російської федерації, всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН та Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), підготували та розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт підрозділів зс рф на території України.

Відповідно до статті 1 Резолюції 3314 Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року (далі – Резолюція 3314) – «Використання збройної сили державою першою в порушення Устава є *prima facie* свідченням акту агресії».

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії російської федерації проти України підпадають під пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії російської федерації проти України.

Збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та

підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України.

Беручи до уваги, що російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №2119-ІХ продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався та діє по теперішній час.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській, Миколаївській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі м. Снігурівка (Снігурівська міська територіальна громада) Баштанського району Миколаївської області.

Починаючи з 24 лютого 2022 року збройні формування російської федерації вторглися на територію Снігурівської міської територіальної громади, Баштанського району, Миколаївської області та встановили контроль над нею, у тому числі через створені окупаційні адміністрації.

Тобто, відповідно до ст. 42 Гаазького положення від 18.10.1907 року, у період з 19.03.2022 по 10.11.2022 територія Снігурівської міської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області вважалася окупованою, оскільки фактично перебувала під владою збройних сил російської федерації.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон №1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Відповідно до п. 6 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російської федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг;

Згідно з п. 7 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», тимчасово окупована російської федерації територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Починаючи з 19.03.2022 територія міста Снігурівка Баштанського району Миколаївської області була тимчасово окупована невстановленими особами із числа військовослужбовців збройних сил російської федерації, у зв'язку з чим, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 27 травня 2022 року» (в редакції наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 17.10.2022 року № 233) Снігурівську міську територіальну громаду віднесено до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Зокрема, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 19.03.2022 військовослужбовці збройних сил російської федерації силовим способом з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно захопили та фактично здійснили окупацію території м. Снігурівка Миколаївської області шляхом зосередження навколо м. Снігурівка, збройних підрозділів російської федерації та встановлення контрольного-пропускового режиму в'їзду та виїзду з міста, яка тривала до звільнення вказаної території підрозділами Збройних сил України, а саме до 11.11.2022.

Після окупації вказаного населеного пункту України представниками збройних формувань російської федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, тощо, для чого такими представниками держави-агресора використовувались в т.ч. і громадянин України.

При цьому, влітку 2022 року (точного часу органом досудового розслідування не встановлено), представниками збройних формувань російської федерації всупереч законного порядку встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Снігурівської міської територіальної громади Миколаївської області цілеспрямовано було створено підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію - яка отримала назву «Военно-гражданская администрация Снигеревского района Херсонской области» (далі – ВЦА Снігурівського району), в яку входили органи і структури, в тому числі організації, підприємства та установи, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Як встановлено, одним з осіб, який розуміючи вище викладені обставини, будучи всебічно обізнаним про факт ведення рф агресивної війни проти України, з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу рф, у невстановлений в ході досудового розслідування час (однак не раніше 24.02.2022), вирішив співпрацювати з державою-агресором та її збройними формуваннями шляхом надання послуг щодо поширення інформаційної пропаганди, є громадянин України Дворецький А.А.

Зокрема, 22.03.2022 Дворецький А.А., реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на підтримку ідей держави-агресора та її політики щодо окупації частини території України, з метою ведення пропагандистської діяльності та закликів до підтримки дій та рішень держави-агресора, а також розповсюдження такої інформації в мережі Інтернет, усвідомлюючи суспільно

небезпечний характер своїх дій та бажаючи їх настання, перебуваючи у невстановленому на даний час місці, створив у месенджері для швидкого обміну повідомленнями «Telegram», свій власний канал під назвою «Позывной Еж», з адресою: <https://t.me/otlatnikadoratnika>, який почав наповнювати «проросійськи спрямованим» матеріалом.

В подальшому, 03.10.2022 року, Дворецького А.А., за наказом т.зв. «Голови ВЦА Снігурівського району» - громадянин України Барбашов Ю.В., було призначено т.зв. «начальником відділу внутрішньої та зовнішньої політики ВЦА Снігурівського району», в обов'язки якого входили функції щодо забезпечення інформаційної діяльності окупаційної адміністрації, а саме: підготовку і створення інформаційного контенту з висвітлення в проросійських засобах масової інформації заходів (зборів, мітингів, тощо) щодо підтримки дій та рішень держави-агресора на встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, в т.ч. і частини Миколаївської області.

За цим, 26.10.2022 року, Дворецький А.А., продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором, перебуваючи у невстановленому на даний час місці, діючи на виконання покладених на нього, як на т.зв. «начальника відділу внутрішньої та зовнішньої політики ВЦА Снігурівського району» функцій, створив на своєму власному, публічному телеграм каналі у соціально-орієнтовній мережі «Telegram» під назвою «Позывной Еж» (<https://t.me/otlatnikadoratnika>) та опублікував допис, орієнтований на підтримку дій та рішень держави-агресора щодо окупації території України, де також, висвітлив «як позитивний досвід» свою співпрацю з державою-агресором та зайняття ним вищевказаної посади.

Разом з тим, діючи з вищевказаним умислом, спрямованим на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором 01.06.2023 року, о 14 годині 57 хвилин, Дворецький А.А., перебуваючи у невстановленому в ході досудового розслідування місці, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, достовірно володіючи інформацією, що з 24 лютого 2022 року російською федерацією, а саме підрозділами Збройних Сил та інших військових формувань рф, здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна та розуміючи, що вчиняються дії, направлені на зміну меж території України в порушення порядку встановленого Конституцією України, діючи умисно та усвідомлюючи злочинність своїх дій, використовуючи телеграм канал під назвою «Позывной ЕЖ» (<https://t.me/otlatnikadoratnika>) в месенджері для швидкого обміну повідомленнями «Telegram», до якого входило 381 підписників, розмістив у ньому повідомлення, в тексті якого наявний заклик, до позбавлення України Збройних сил України задля забезпечення безпечного існування так званих «новых регионов российской федерации», тобто частини території України, яка, на думку автора, входить до складу російської федерації.

Далі, 22.06.2023, Дворецький А.А., продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором, діючи умисно, перебуваючи у невстановленому на даний час місці, створив (здійснив відеозапис) та опублікував на своєму власному публічному телеграм каналі у соціально-орієнтовній мережі «Telegram» під назвою «Позывной Еж» (<https://t.me/otlatnikadoratnika>) відеозапис під назвою «Начальник отдела

внутренней политики ВГА Снигиревского района Андрей Дворецкий: «После воссоединения Херсонской области с Россией мы вновь, не боясь осуждения и преследования со стороны нацистов, можем чтить память тех, кто остался навсегда на полях сражений» (мовою оригіналу), в якому підтримав дії та рішення керівництва держави-агресора щодо окупації території України та висвітлив процес своєї співпраці з окупаційною адміністрацією.

За цим, 24.06.2023, Дворецкий А.А., продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором, діючи умисно, перебуваючи у невстановленому на даний час місці, створив (здійснив відеозапис) та опублікував на своєму власному публічному телеграм каналі у соціально-орієнтовній мережі «Telegram» під назвою «Позывной Еж» (<https://t.me/otlatnikadoratnika>), відеозапис під назвою «Андрей Дворецкий, начальник отдела внутренней политики ВГА Снигиревского округа, призвал поддержать нашего Президента. «Нам сейчас, как никогда, нужно сплотиться и идти к победе вместе», - уверен он.», в якому закликає підтримати рішення та дії президента держави-агресора, в т.ч. і щодо продовження окупації частини території України.

Таким чином, громадянин України Дворецкий А.А., за викладених вище обставин підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України - тобто у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором, спрямованої на підтримку держави-агресора, за відсутності ознак державної зради.

Слідчий слідчого відділу Управління
СБ України в Миколаївській області
старший лейтенант юстиції

Дмитро САВИЦЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки

Ігор КОЛОМІЄЦЬ

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру вручена
" ____ " _____ 2024 року о « ____ » год. « ____ » хв.

Підозрюваний _____ « ____ » _____ 2024

Захисник _____ « ____ » _____ 2024

Відповідно до ст.42 КПК України підозрюваний, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ ».06.2024

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий слідчого відділу Управління
СБ України в Миколаївській області
старший лейтенант юстиції**

Дмитро САВИЦЬКИЙ